

de
Gouden
Kandelaar

UIT ADAM ... IN CHRISTUS

Deel 2

J.C. Metcalfe

Aflevering 142

UIT ADAM ... IN CHRISTUS

Deel 2

J.C. Metcalfe

LEVEN UIT DE DOOD

“Met Christus ben ik gekruisigd” (Gal. 2:20).

Naar Zijn gewoonte om te onderwijzen door gelijkenissen, gebruikte de Here Jezus een zeer duidelijk beeld om te laten zien dat het oude leven onmogelijk vermengd kon worden met het nieuwe.

“Niemand scheurt een lap van een nieuw kledingstuk af, om die op het oude kledingstuk te zetten. Niet alleen zou het nieuwe scheuren, maar de lap van het nieuwe zal ook niet passen bij het oude. En niemand doet jonge wijn in oude zakken, anders zal de jonge wijn de zakken scheuren en weglopen en de zakken gaan verloren; maar jonge wijn moet men in nieuwe zakken doen. En niemand die de oude gedronken heeft, wil jonge, want hij zegt: De oude is beter” (Luk. 5:36-39).

Hebt u ooit geprobeerd om met een lapje nieuwe stof een gat in een oud kledingstuk te herstellen en hebt u daarvan het slechte resultaat gezien?

In Israël kende men het feit dat oude wijnzakken gingen scheuren als men er nieuwe wijn in deed, die nog moest gisten. Het fatale gevolg van zo'n handelwijze sprak de mensen aan.

Zo kan het nieuwe leven in Christus ook niet worden gebruikt om de oude slechte natuur in u en mij op te lappen; en de nieuwe wijn van het leven in Christus kan niet ontvangen worden in onze oude natuur, die wij van Adam geërfd hebben. God scheidt een nieuwe natuur in de christen, waarin de rijke wijn van het goddelijke leven is.

Dikwijls zijn we onwillig om Gods oordeel dat de oude natuur geen nut heeft, te aanvaarden. We hebben met diepe teugen gedronken van de wijn van het oude leven met zijn begeerten, ambities en vreugden. Daarom verlangen we niet meteen naar de nieuwe wijn. We moeten eerst de onbruikbaarheid van het oude inzien en dat is vaak een moeilijke ervaring.

Paulus kende het falen van de oude natuur en hij heeft ons een verslag

van zijn worsteling hiermee gegeven, dat grotendeels overeenkomt met onze eigen strijd.

“Want wat ik uitwerk”, schrijft hij, “weet ik niet, want ik doe niet wat ik wens, maar waar ik een afkeer van heb, dat doe ik” (Rom. 7:15). En in de verzen 21-24: “Zo vind ik dan deze regel: als ik het goede wens te doen, is het kwade bij mij aanwezig; want naar de inwendige mens verlustig ik mij in de wet van God, maar in mijn leden zie ik een andere wet, die strijd voert tegen de wet van mijn verstand en mij tot krijgsgevangene maakt van de wet van de zonde die in mijn leden is. Ik ellendig mens! Wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods?”

Hij ziet al de mogelijkheden van het nieuwe leven en verheugt zich daarin in zijn gedachten, maar op de een of andere wijze ontdekt hij dat de oude natuur binnenin hem sterk is en dat hij in feite de vrijheid en de vreugde niet heeft waar hij op gehoopt had. Velen van ons bevinden zich in dezelfde onbevredigende toestand. Wat is de oplossing van het probleem? De oude luipaard in ons kan zijn vlekken niet veranderen, en zijn karakter ook niet. Maar omdat hij met Christus gestorven is, kan hij nu dood gerekend worden, opdat er ruimte kan worden gemaakt voor de groei van de nieuwe natuur die door God zelf geschapen is.

Er zijn twee kanten aan het evangelie, die wij beide moeten zien. We vinden ze samengevat in 2 Cor. 5:15: “Daar wij tot het inzicht gekomen zijn, dat één voor allen gestorven is. Dus zijn zij allen gestorven”. Toen de Here Jezus voor u en mij Zijn leven aan het kruis gaf, stierf Hij in onze plaats, zodat wij in Hem gestorven zijn. Paulus spreekt over zichzelf als hij zegt: “Met Christus ben ik gekruisigd” (Gal. 2:20); en over de toestand van de christenen te Colosse zegt hij: “Want gij zijt gestorven en uw leven is met Christus verborgen in God” (Col. 3:3).

Voordat het nieuwe leven waarover wij in het vorige hoofdstuk spraken, kan groeien en zich vrij kan ontwikkelen, moet de oude mens dood “gerekend” worden (Rom. 6:11 Eng. V.). Vindt u dit rekenen moeilijk te begrijpen? U bent vast en zeker niet de eerste. Op een keer ontmoette ik een dame op een samenkomst die tegen mij zei: “Ik kan dit niet begrijpen, dat ik mijzelf dood moet rekenen. Hoe meer ik het probeer, hoe verder ik er vanaf schijn te zijn.” “Wat hebt u zoal gedaan?” vroeg ik haar. “O”, antwoordde zij, “ik heb alle boeken gelezen die ik over dit onderwerp kon vinden, maar hoe meer ik erover lees, hoe minder ik ervan begrijp.” “Weet u dat uw zonden zijn vergeven?” vroeg ik haar toen, en haar antwoord was: “Ja”. “Hoe weet u dat

dan?” vroeg ik haar en meteen antwoordde ze: “Omdat Jezus om mijn overtredingen werd verwond”. “Hoe hebt u dit dan ontdekt?” vroeg ik toen. “Wel, ik zag dat Hij aan het kruis voor mij gestorven is”, zei ze toen. Vervolgens vroeg ik haar: “Hoe wist u dan, toen u op het kruis zag, dat het ook voor u was?” Ze aarzelde even voor ze zei: “Dat kan ik niet goed verklaren. Ik veronderstel, dat het de Heilige Geest was, die me dat liet zien.” Ik vroeg: “Gelooft u dat 2 Cor. 5:15 waar is, dat . . . indien één voor allen gestorven is, zij dan allen gestorven zijn?” Zij bevestigde dat wat aarzelend. “Ik denk”, zo ging ik verder, “dat u hebt geprobeerd te doen, wat God al voor u gedaan heeft. Hebt u niet uw best gedaan te sterven, omdat u beseftte dat Gods Woord leert dat sterven de weg is tot bevrijding van de zonde? Maar de bijbel zegt nergens dat we *moeten* sterven, maar *dat wij met Christus gestorven zijn toen Hij stierf*. Alles wat wij hebben te doen is er van uit gaan, dat wat God van ons zegt ook waar is. Toen u zich bewust werd hoezeer u vergeving nodig had, vroeg u om vergeving, terwijl u naar die ene plaats keek waar God beloofd heeft vergeving te schenken. U keek naar Jezus, die voor u stierf. En de Heilige Geest liet u tot uw grote vreugde zien dat Hij inderdaad stierf opdat u vergeving mocht ontvangen.

Nu u zo dringend behoefte hebt aan verlossing van de macht van het oude leven, waarom zou u dan niet teruggaan naar de voet van het kruis en de Heilige Geest vragen u ook het feit te openbaren dat u met Christus gestorven bent?”

Dit is iets wat maar weinigen zien als een basis voor het leven van elke dag. Laten we nog eens de feiten doornemen. Als u en ik in ons dagelijks leven uitglijden en struikelen, wat is dan de oplossing? Die oplossing rust op twee heerlijke waarheden, die we als kinderen van God mogen aanvaarden en waarop we mogen steunen door de verlossing, die de Here Jezus Christus aan het kruis heeft bewerkt:

1. “Als iemand gezondigd heeft, wij hebben een voorspraak bij de Vader, Jezus Christus de Rechtvaardige, en Hij is een verzoening voor onze zonden...” (1 Joh. 2:1,2).

Met andere woorden, de Heiland, die voor ons gestorven is, leeft voortdurend om te pleiten op de verdienste van Zijn offerande voor God, en de boetvaardige te vergeven.

2. “Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid” (1 Joh. 1:9).

Door open en eerlijk naar Hem toe te gaan met berouw en belijdenis, ontvangen we vergeving. Dit is heerlijk waar in de ervaring van christenen, en is mogelijk omdat Hij voor allen gestorven is. Laten we nu ook de tweede stap doen! Als de verzoeking op ons afkomt en wij ons diep bewust zijn van ons onvermogen om staande te blijven, dan mogen we op nog twee feiten rekenen die het Woord van God ons duidelijk laat zien.

1. “Dit weten wij immers, dat onze oude mens medegekruisigd is, opdat aan het lichaam van de zonde zijn kracht zou ontnomen worden en wij niet langer slaven van de zonde zouden zijn” (Rom. 6:6).

Met andere woorden, wij kunnen de verzoeking tegemoet treden, door te rekenen op het feit van onze dood met Christus, die ons eens en voor altijd bevrijd heeft van de noodzaak om de zonde te dienen.

2. “Laat dan de zonde niet langer als koning heersen in uw sterfelijk lichaam, zodat gij aan zijn begeerten zou gehoorzamen ... Immers, de zonde zal over u geen heerschappij voeren” (Rom. 6:12,14).

Wij moeten Gods oordeel aanvaarden over het onvermogen van onze oude natuur om de verzoeking te weerstaan en het christelijk leven te leven. We moeten dan door een daad van onze wil onze houding bepalen tegenover de tirannie van de zonde, terwijl we Hem aanroepen of Hij voor ons de strijd wil voeren, zoals Zijn Woord ons belooft.

Dan zal de Heilige Geest ons “rekenen” tot werkelijkheid maken en ons daadwerkelijk vrij maken van de oude natuur, zodat de nieuwe natuur tot werkzaamheid zal komen. Dit “rekenen” is evenzeer een dagelijkse zaak als het verzamelen van het manna door het volk van Israel. Als we het geheim van deze vereniging met Christus in Zijn dood voor het eerst zien, kan de openbaring ervan een crisis in ons leven betekenen. Daarna leven wij dag aan dag rekenend op de feiten zoals ze aan ons geopenbaard werden.

Laten we nu even de Efezebrief opslaan. In hoofdstuk vier beschrijft de apostel in vers 17-19 de manier waarop de ongelovige leeft. Let op enkele woorden die in deze beschrijving gebruikt worden – ijdelheid van denken, vervreemd van het leven Gods, onwetendheid, verharding van hart, losbandigheid. Dan zegt hij tot de christenen: “Doch gij hebt Christus alzo niet geleerd, indien gij maar Hem gehoord hebt en door Hem geleerd zijt, gelijk de waarheid in Jezus is; dat gij zou afleggen, aangaande de vorige wandel, de ouden mens, die verdorven wordt, door de begeerlijkheden van de verleiding; en dat gij zou vernieuwd worden in de geest van uw gemoed; en de nieuwe mens

aandoen, die naar God geschapen is in ware rechtvaardigheid en heiligheid” (Ef. 4:20-24 St. V.).

Is dit niet in enkele woorden een opsomming van alles wat wij hierboven gezegd hebben? De waarheid in Jezus vertelt ons van Zijn dood voor ons aan het kruis, en van onze dood met Hem, zodat wij in ons gewone leven de oude mens voortdurend mogen afleggen en de nieuwe mens aandoen, en dit is de natuur van God zelf. Als iemand zich uitkleedt, doet hij kledingstuk na kledingstuk uit, en pas daarna kan hij stuk voor stuk andere kleren aantrekken. Stel u een mens voor in vuile lompen, oud en kwalijk ruikend. Maar dan krijgt hij nieuwe kleren aangeboden, schone kleren. Hij trekt de oude uit. Ze zijn van geen waarde meer, en alleen goed genoeg om verbrand te worden. Dan kleedt hij zich in de nieuwe kleren die hij gekregen heeft; en staat voor u als een nieuw mens, zodat het moeilijk is om in hem degene te herkennen die de oude vieze lompen aanhad. Dit is het beeld dat ons hier in deze verzen wordt getoond.

Dezelfde gedachte vinden we in het derde hoofdstuk van de Colossenzenbrief terug. De eerste vier verzen spreken van het feit van onze dood met Christus en onze opstanding in Hem. De verzen 5-9 leggen uit dat in het licht van deze feiten het onze duidelijke plicht is om met de zonde te breken. De redenen die hiervoor gegeven wordt is: “Daar gij de oude mens met zijn praktijken afgelegd en de nieuwe mens aangedaan hebt, die vernieuwd wordt tot volle kennis naar het beeld van zijn Schepper (Col. 3:9,10).

In de rest van het hoofdstuk worden dan een aantal praktische lessen genoemd over hoe we dit in het dagelijkse leven moeten uitwerken. Het christenleven bestaat niet uit een aantal moeilijk te begrijpen leerstellingen waarvoor een bijzondere opleiding en oefening nodig is om ze te kunnen bevatten. Het is eenvoudig en heel praktisch. En ieder die dit verlangt kan rechtstreeks van God leren hoe dat grote heil, dat de Here Jezus Christus voor hem aan het kruis verworven heeft, zijn leven nieuw en stralend kan maken.

Laten we, voor we dit hoofdstuk beëindigen, nog een gedeelte bekijken uit de brief aan de Galaten, hoofdstuk vijf. In de verzen 19-21 wordt een opsomming van de “werken van het vlees” gegeven en we moeten eraan denken, als we dit lezen, dat de Here Jezus heeft gezegd: “Wat uit het vlees geboren is, is vlees; en wat uit de Geest geboren is, is geest” (Joh. 3:6).

Als ik deze lijst lees, denk ik altijd aan een grote fabriek die ik eens bezocht. Het geluid van de machines was zo hevig dat ik moeite had om mijzelf

te verstaan. Alles daar was lawaai, drukte en gehaast. Zo is alles wat de mens doet; en ondanks alle luidruchtige pogingen heeft de mens nog nooit iets tot volmaaktheid gebracht. Neem een fijne naald of het scherpste scheermesje en bekijk ze onder een zeer sterke microscoop, en u zult verbaasd zijn te zien hoe ruw en onafgewerkt het eruit ziet. Neem daarentegen een grassprietje en leg het onder dezelfde microscoop en u zult verbaasd zijn over de volmaaktheid van Gods werk. En toch groeide het gras zonder luidruchtige inspanning. U kunt een grasveld zien dat bruin gebrand is door de zon, zo erg dat u denkt dat er helemaal geen leven meer in is, maar bij de eerste regenbui verschijnt er een groen waas over het land. Hoe komt dat? Door de hand van God, die bij de schepping zei: “Dat de aarde jong groen voortbrengt” (Gen. 1:11)!

Wat een verlichting is het om ons van dit gedeelte over deze “werken van het vlees” af te keren en ons te wenden tot die liefelijke verzen 22 en 23. “Maar de vrucht van de Geest is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing. Tegen zondigen is de wet niet.”

Hoe is het mogelijk dat er zulke mooie dingen in uw en mijn leven gaan groeien? Ze moeten ruimte krijgen om te groeien. Het vlees moet plaats gaan maken. Maar hoe? Lees het volgende vers en daar zult u het geheim ontdekken.

“Want wie Christus Jezus toebehoren, hebben het vlees ... gekruisigd”.

Wat betekent dat? Precies wat wij dit hele hoofdstuk hebben aangetoond! God zegt dat onze oude natuur niets voort kan brengen dat Hem welgevallig is, en dat het kruis van Christus en Zijn graf Gods middelen zijn om ons ervan te bevrijden. Wij moeten Zijn oordeel aanvaarden, en een levenshouding innemen van: “Onszelf inderdaad dood rekenen tot de zonde, maar levend tot God door Christus Jezus onze Here” (Rom. 6:11 Eng. V.).

Alleen op deze wijze kunnen wij dat nieuwe leven dat ons gegeven is, krachtig zien groeien en ontwikkelen in Zijn gelijkenis.

HET LEVEN DAT IK NU LEEF

“Het leven dat ik nu leef” (Gal. 2:20, Eng. vert.).

In het vorige hoofdstuk hebben we de noodzaak gezien om er voortdurend van uit te gaan dat we met Christus gestorven zijn. Dat is één kant van de waarheid van onze eenheid met Hem. Nu willen we zien dat we ook één zijn met de opgestane Here in Zijn leven. Herinnert u zich hoe Romeinen 6:11 gesplitst kan worden in twee delen die altijd moeten samengaan?

“Zo moet het ook voor u vaststaan, dat gij wèl dood zijt voor de zonde”, dat is het eerste deel, waarop volgt: “maar levend voor God in Christus Jezus”. Voordat een mens wedergeboren wordt is hij “in Adam” (1 Cor. 15:22), wat betekent dat hij van Adam een zondige natuur erft en dat zijn leven zich afspeelt in de gedachten en wegen van een gevallen wereld.

Toen de Here Jezus op aarde kwam, werd Hij in Zijn uiterlijk als een mens bevonden (Fil. 2:8) en als de laatste Adam (1 Cor. 15:45), won Hij in de eerste plaats de strijd die Adam had verloren tegen het kwaad en tegen Satan, en leefde een zondeloos leven.

Maar Hij stierf ook in onze plaats en bracht door dit sterven dit oude geslacht tot een einde. Toen Hij opstond uit de dood was Hij de eerste van een nieuw geslacht. Wanneer nu iemand wedergeboren is, en doordat hij “één plant is geworden in de gelijkmaking aan Zijn dood”, door de kracht van God ook mede opgewekt is (Rom. 6:5), is hij “in Christus”.

Hij is nu een nieuwe schepping. Maar dat nieuwe leven moet hier in deze wereld worden geleefd. Dit betekent dat het nieuwe leven in de christen beheerst wordt door de gedachten en wegen van het koninkrijk der hemelen, waarvan hij nu een burger is geworden (Fil. 3:20). Van de tweede Mens erft hij de nieuwe natuur, de natuur van God.

Laten we dan enkele van die dingen nader bezien, waaraan hij deel krijgt “in Christus”, een uitdrukking die telkens weer in de brieven wordt gebruikt.

Bij het schrijven heb ik de brief aan de Efeziërs open voor mij liggen, en ik geloof niet dat we iets beters kunnen doen dan een lijst maken van die zegeningen die wij tot de onze mogen rekenen, omdat wij “in Christus” zijn verenigd met onze verrezen Here in nieuwheid des levens.

De brief is geschreven aan de heiligen en gelovigen (dat betekent zij die vol geloof zijn) *in Christus Jezus*, die te Efeze zijn (Ef. 1:1).

Paulus zegt ons hier dat God ons “met allerlei geestelijke zegeningen in de hemelse gewesten gezegend heeft *in Christus*” (Ef. 1:3).

Er staat dat we “uitverkoren zijn *in Hem*” (Ef. 1:4), wat betekent dat de uitverkorenen diegenen zijn die door de nieuwe geboorte niet langer “in Adam” zijn maar “in Christus” – Gods Uitverkorene. Wij zijn aangenomen als kinderen van God door Christus Jezus, omdat we *in Hem* zijn, in verbondenheid met Hem (Ef. 1:5).

Wij zijn begenadigd *in Hem* (Ef. 1:6).

Wij hebben de verlossing door Zijn bloed *in Hem* (Ef. 1:7).

Er komt een dag waarop al wat in de hemelen en op de aarde is, onder één hoofd, dat is Christus, samengevat wordt *in Hem* (Ef. 1:10).

Wij hebben een erfdeel ontvangen *in Hem* (Ef. 1:11).

We zijn verzegeld met de Heilige Geest van de belofte *in Hem* (Ef. 1:13).

Wij zijn mede levend gemaakt met Christus (Ef. 2:5).

We zijn mede opgewekt en ons is mede een plaats gegeven in de hemelse gewesten, *in Christus Jezus* (Ef. 2:6), wat betekent dat wij *in Hem* een leven bezitten, machtiger dan dat van enig heerser hier op aarde.

Wij zijn geschapen om goede werken te doen *in Christus Jezus* (Ef. 2:10).

Dit betekent dat er voor u en voor mij iets te doen is hier in deze wereld, dat door niemand anders gedaan kan worden en dat we alleen kunnen volbrengen in gemeenschap met Hem.

Wij zijn *in Christus Jezus* dichtbij gekomen (Ef. 2:13).

In Hem worden wij samengebouwd in de Geest met onze medechristenen tot een huis waarin God in deze wereld gezien wordt (Ef. 2:20-22).

Gods eeuwige voornemen inzake de mensen was *in Christus Jezus* (Ef. 3:8-11).

Wij mogen met vrijmoedigheid rechtstreeks in de tegenwoordigheid van God zelf komen, *in Hem* (Ef. 3:12).

Heerlijkheid wordt er gebracht aan onze God in de gemeente *in Christus Jezus* (Ef. 3:21).

Wij zijn krachtig gemaakt om alle vijanden tegemoet te treden en te overwinnen, *in Hem* (Ef. 6:10).

Wat een rijkdommen hebben we al gevonden! Stel u een diamantmijn voor. In die mijn kunnen we schatten vinden die onmogelijk ergens anders te vinden zijn. Als u dus diamanten zoekt, moet u daar zijn. Als u iets ontbreekt in uw christenleven, dan is er maar één mijn waarin u het kunt vinden, en ook alleen daar, maar daar zult u het dan ook zeker vinden – *in Christus Jezus*.

In Hem mag u op al deze dingen rekenen die u werkelijk aan Hem gelijkvormig zullen maken. Want hoevele beloften Gods er ook zijn, in Hem is het: Ja; daarom is ook *in Hem* het: Amen, tot eer van God (2 Cor. 1:20).

Het is niet moeilijk om de brieven te lezen en dan naar deze twee woorden te kijken, “in Christus” of “door Christus” en dan een stuk papier te nemen en die dingen op te schrijven, die van ons zijn in Christus Jezus, zoals ik ook gedaan heb, uit de brief aan de Efeziërs. Iedereen die kan lezen en schrijven kan dit doen. U hebt hier niet een bijzondere opleiding voor nodig, maar alleen een hongerig hart dat naar God zoekt en bereid is Zijn Woord te ontvangen en verlangt dat het in het leven waargemaakt wordt.

Ik denk wel eens dat het een van de grootste overwinningen van de satan is om de christenen van dit soort bijbelonderzoek af te houden. God werkt in de genade op dezelfde wijze als in de natuur. Hij heeft het zaad dat nodig is voor het koren, waar brood van bereid kan worden, in de wereld gegeven. Maar als de mens niet zaait, oogst, maalt en bakt, lijdt hij honger.

God heeft alles in Zijn Woord gezet wat de christen maar nodig kan hebben om zijn nieuwe leven in stand te houden. Maar de christen moet lezen, bidden, en de waarheid die hij vindt op zijn eigen leven toepassen, want anders zal hij in een onvruchtbare woestijn leven, nooit groeien in de genade, en ook geen vreugde zijn voor zichzelf of voor anderen.

“Neig uw oor tot de wijsheid”, zegt de schrijver van het boek van de Spreuken “en wend uw hart tot verstandigheid; ja, indien gij tot het inzicht roept en tot de verstandigheid uw stem verheft; indien gij haar zoekt als zilver en naar haar speurt als naar verborgen schatten, dan zult gij de vreze des HEREN verstaan, en de kennis Gods vinden (Spr. 2:2-5).

Prediken is noodzakelijk, getuigen waardevol, gemeenschap met elkaar heeft zijn plaats, maar er is niets wat het nieuwe leven in Christus kan opbouwen dan een persoonlijke kennis van het Woord van God, en het met een ootmoedige geest op je eigen leven toepassen van alles wat je in het Woord hebt gevonden.

Wilt u nu met mij het vers opslaan dat boven dit hoofdstuk werd genoemd: Gal. 2:20. Dit vers heeft drie gedeelten:

1. “Met Christus ben ik gekruisigd.”

Hier hebben we reeds met elkaar over gesproken.

2. “Toch leef ik, (maar) niet meer mijn ik, Christus leeft in mij.”

Het nieuwe leven dat ons gegeven is toen wij wedergeboren werden, is in Christus en wordt aan ons geschonken als Hij in ons woont door Zijn Geest.

Nu komen we tot de praktische uitwerking van deze wonderbare feiten en we spreken niet over iets vreemds en geheimzinnigs, maar over iets dat ons hele leven in deze wereld rijk en vol vreugde maakt voor onszelf; en het maakt ook degenen rijk die in ons huis wonen, met wie we werken en dagelijks omgaan en hen die tot onze gemeente behoren.

3. “En voor zover ik nu nog in het vlees leef, leef ik door het geloof van de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en Zich voor mij heeft overgegeven.”

Met andere woorden, ons dagelijks leven dat wij onder onze medemensen leven, is nu een leven van geloof.

Sommige bijbelleraren zeggen dat het geloof waardoor wij leven het geloof van de Zoon van God is, die zelf in ons leeft door Zijn Geest. Anderen vertalen deze woorden als volgt: “Ik leef door het geloof in de Zoon van God”. Het principe is in beide vertalingen gelijk. Ons leven in deze wereld als kinderen van God, wordt niet door onze eigen inspanningen en pogingen geleefd, maar doordat wij putten uit de bronnen die God ons heeft geschonken in Christus Jezus.

Wat betekent dit? Laat mij dit proberen te illustreren door één vers uit de Schrift. In 1 Corinthiërs 1:30 wordt ons gezegd: “Maar uit Hem is het, dat gij in Christus Jezus zijt, die ons van God geworden is: wijsheid, rechtvaardigheid, heiliging en verlossing.”

Laten we aannemen dat ik in een situatie beland waarin ik niet weet wat te doen en welke richting ik uit moet. Wat doe ik nu? In de eerste plaats wend ik mij van mijn eigen inzicht af (Spr. 3:5). Ik erken voor God dat ik voor een probleem sta dat te moeilijk voor me is, en ik herinner Hem eraan dat ik met Christus gekruisigd ben en dat ik nu geloof dat Hij mijn wijsheid is, en ik mijn probleem zonder vrees onder ogen kan zien, omdat Hij mij de juiste leiding zal geven in wat ik moet zeggen en doen, al naar ik nodig heb. Ook in een tijd van verzoeken mag ik mij op dezelfde wijze afwenden van mijn eigen kracht om deze te weerstaan, en Hem als mijn rechtvaardigheid aannemen.

Als ik me ervan bewust word dat ik van God zou kunnen worden afge-

trokken en buiten Zijn plan en wil voor mij zou raken, dan mag ik mijzelf op Hem werpen als mijn heiliging en ik ontdek dan dat er in mij een liefde ontstaat tot en een verlangen naar de wil van God boven alles.

Op de dag dat ik niets meer voor mijzelf kan doen en ik geroepen word om over te gaan van het tijdelijke naar het eeuwige, hetzij door het graf hetzij door Zijn wederkomst, kan ik eveneens opzien naar Hem en zeggen: “Hij is mijn verlossing – nu ben ik veilig in Gods tegenwoordigheid voor eeuwig”.

“Let op de leliën van het veld, hoe zij groeien”, zei de Here Jezus, nadat Hij eerst een vraag gesteld had, die wij allen met een: “Ik niet!” zouden moeten beantwoorden: “Wie van u kan door bezorgd te zijn één el aan zijn lengte toedoen?”

De gedachte dat een mens ernstig zit te piekeren om daardoor langer te worden is op zichzelf al lachwekkend en dwaas. En toch is het juist dat wat zoveel christenen proberen in hun geestelijk leven.

Dan vervolgt Hij: “Zij arbeiden niet en spinnen niet; en Ik zeg u, dat zelfs Salomo in al zijn heerlijkheid niet bekleed was als één van deze” (Matth. 6:27-30).

De reden van hun groei en hun schoonheid is dat zij die ontvangen door de kracht van God. Op precies dezelfde wijze mogen u en ik elke dag leven door te putten uit dat wat God ons in Christus heeft gegeven.

Wij mogen onszelf rekenen levend te zijn voor God door Jezus Christus onze Here”. Het is juist de eenvoud van dit geloofsvertrouwen die de grootste moeilijkheid voor velen van ons is. Wij houden meer van iets dat moeilijk en ingewikkeld is, maar de Here Jezus zegt: “Ik dank U Vader, Heer des hemels en der aarde, dat Gij deze dingen voor wijzen en verstandigen verborgen hebt, doch aan kinderkens geopenbaard”.

En meteen daarna geeft Hij die machtige en wonderlijke uitnodiging: “Komt tot Mij allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven; neemt Mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen; want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht” (Mat. 11:28-30). De voortdurende aanvaarding van deze uitnodiging is de ene zekere weg tot een gezond en vruchtbaar christenleven.

HIJ ZAL U IN ALLE WAARHEID LEIDEN

“Hij zal u in alle waarheid leiden” (Joh. 16:13, St. V.)

Kort geleden sprak ik met iemand die zei: “Alles wat we nodig hebben is een heel eenvoudige kennis van de Here Jezus Christus”. Hij wilde daarmee zeggen dat onderricht over de Heilige Geest van God eigenlijk overbodig is. Er zit een gevaar in zo’n houding. De Here Jezus zelf heeft immers Zijn discipelen verteld dat Hij hen moest verlaten en hun een andere Trooster beloofd. Hij toonde hun duidelijk alles wat de Heilige Geest voor hen zou betekenen. Dit onderwijs mogen we niet veronachtzamen. Het is belangrijk dat we het aandeel van de Heilige Geest verstaan bij de toepassing in ons leven van de grote en wonderbare dingen, die de Here Jezus Christus door Zijn kruis en opstanding voor ons tot stand heeft gebracht.

Daarom wil ik in dit hoofdstuk graag zien naar het getuigenis, dat de Here Jezus zelf in de hoofdstukken 14, 15 en 16 van het Johannesevangelie geeft van de komst, het werk en de plaats van de Heilige Geest in de christelijke gemeente.

De eerste verwijzing naar de Heilige Geest in deze hoofdstukken is deze: “Wanneer gij Mij liefhebt, zult gij Mijn geboden bewaren, en Ik zal de Vader bidden en Hij zal u een andere Trooster geven om tot in eeuwigheid bij u te zijn, de Geest van de waarheid, die de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet en kent Hem niet; maar gij kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn” (Joh. 14:15-17).

Drie feiten komen in deze verzen duidelijk naar voren:

1. Omdat de Here Jezus naar de Vader terugging om met het bloed van Zijn offerande aan het kruis in het heiligdom binnen te gaan en voor ons te pleiten, werd de Trooster ons gezonden, niet als een tijdelijke gast, maar om voor altijd in de harten van Zijn volk te blijven (zie Ef. 1:13,14 en 4:30).

2. Hij is de Geest van de waarheid, niet alleen van de waarheid zoals die geopenbaard is in de Schrift, maar van oprechtheid en eerlijkheid; en Hij kan niet door de wereld ontvangen worden, maar alleen door hen die wedergeboren zijn (zie Col. 1:13).

3. Hij komt om in ons te wonen en de natuur van de Here Jezus in ons te vormen. (Zie Ef. 3:16,17; 1 Cor. 6:19 etc.).

Als we nu verder lezen in hoofdstuk 14, vers 25 en 26, dan staat daar: “Dit heb Ik tot u gesproken, terwijl Ik nog bij u verblijf; maar de Trooster, de Heilige Geest, die de Vader zenden zal in Mijn naam, die zal u alles leren en u te binnen brengen al wat Ik u gezegd heb.”

Wat mogen we uit deze verzen leren? Dat de Heilige Geest is gekomen om onze Leraar te zijn. Ook zal Hij ons geheugen levend maken, doordat Hij ons bepaalde onderwijzingen uit de Schrift in herinnering brengt die we eerder al bestudeerd hebben en die Hij nu in ons wil toepassen. Dit betekent niet dat Hij ons allerlei dingen zal leren die niet van rechtstreeks belang voor ons zijn. Hij is niet gekomen om godsdienstige experts van ons te maken, maar om ons te laten zien hoe wij tot eer van God kunnen leven.

Als een kind naar school gaat moet het zich onderwerpen aan de leiding en de lessen van de onderwijzer, als het tenminste iets wil leren. Zo is het ook met ons. Wij moeten erkennen dat alleen de Heilige Geest de dingen van God aan ons kan openbaren en wij moeten ons dagelijks aan Zijn onderwijzing onderwerpen.

In de laatste verzen van het vijfde hoofdstuk vinden we meer over het werk van de Heilige Geest. “Wanneer de Trooster komt, die Ik u zenden zal van de Vader, de Geest van de waarheid, die van de Vader uitgaat, zal deze van Mij getuigen; en gij moet ook getuigen, want gij zijt van het begin aan met Mij” (Joh. 15:26,27). De komst van de Heilige Geest in de wereld om de christelijke gemeente te doen ontstaan, hangt altijd nauw samen met de gedachte van getuigen. Gedeelten als Lucas 24:45-49, Handelingen 1:7 en 8 en 9:17-22 bewijzen dit feit ten volle.

De Heilige Geest van God heeft één groot werk te doen in deze bedeling: getuigen van de genade die God aan de mensen bewezen heeft in de Here Jezus, en Hem verhogen (zie 1 Joh. 5:6; Rom. 8:15,16; 1 Cor. 2:12,13; 1 Pet. 1:22). Hij doet dit door hen in wie Hij leeft. Het werk van de christen in deze wereld is getuigenis afleggen – getuige zijn. In verband hiermee moeten we altijd bedenken dat wat we zijn en hoe wij leven, veel meer spreekt dan wat wij zeggen.

“Laat zo uw licht schijnen voor de mensen”, zei de Here Jezus, “opdat zij uw goede werken zien en uw Vader, die in de hemelen is, verheerlijken” (Mat. 5:16). Petrus, die zich misschien dit gebod herinnerde, schreef: “En dat gij een goede wandel leidt onder de heidenen, opdat zij, nader toeziende op datgene, waarin zij u als boosdoeners belasteren, op grond van uw goede werken God mogen verheerlijken ten dage van de bezoeking” (1 Pet. 2:12). Ons getuigenis is zonder waarde als het niet wordt gedekt door een leven waarin de kracht van God gezien wordt.

Ook is het goed om te zien wat de inhoud van een getuigenis is. Velen denken dat getuigen een spreken is over de eigen geestelijke ervaringen. Daardoor gaat men meer waarde toekennen aan die ervaringen dan aan de Here. “Hij zal van Mij getuigen”, zei de Here Jezus. Eén van de fijnste voorbeelden van een zuiver getuigenis is de eerste toespraak van Petrus, die in Handelingen 2:14-36 staat opgeschreven. De wonderlijke Pinksterervaring, die hij en de anderen in de opperzaal zojuist hadden, wordt in een paar zinnen afgedaan. Hij raakt helemaal vervuld van het spreken over Christus, en over Christus alleen.

Getuigen wordt tegenwoordig vaak alleen gedaan in samenkomsten met sympathiserende medechristenen, maar vanuit het hele Nieuwe Testament wordt duidelijk dat de juiste plaats om te getuigen tot buitenstaanders is, met wie we wonen en werken. Zij moeten in ons dagelijks leven kunnen zien wat God voor ons en in ons gedaan heeft. Van onze lippen moeten zij niet alles over onze ervaringen horen, maar de lofprijzingen van onze grote en heerlijke Heiland.

Hoofdstuk 16 geeft ons vollediger onderricht over dit onderwerp: “Doch Ik zeg u de waarheid: Het is beter voor u, dat Ik heenga. Want indien Ik niet heenga, kan de Trooster niet tot u komen, maar indien Ik heenga, zal Ik Hem tot u zenden. En als Hij komt, zal Hij de wereld overtuigen van zonde en van gerechtigheid en van oordeel; van zonde omdat zij in Mij niet geloven; van gerechtigheid omdat Ik heenga tot de Vader en gij Mij niet langer ziet; van oordeel omdat de overste dezer wereld geoordeeld is. Nog veel dingen heb Ik u te zeggen, maar gij kunt het thans niet dragen; doch wanneer Hij komt, de Geest der waarheid, zal Hij u de weg wijzen tot de volle waarheid; want Hij zal niet uit Zichzelf spreken, maar al wat Hij hoort, zal Hij spreken en de toekomst zal Hij u verkondigen. Hij zal Mij verheerlijken, want Hij zal uit het mijne nemen en het u verkondigen. Al wat de Vader heeft is het mijne; daarom zei Ik: Hij neemt uit het mijne en zal het u verkondigen” (Joh 16:7-15).

De eerste vijf verzen van dit gedeelte zeggen wat in het bijzonder het

getuigenis van de Heilige Geest is tot de wereld van de onbekeerde mensen. Hier wordt gezegd dat Hij de mens die zonder Christus is, van drie dingen overtuigt. Het eerste is zonde (vers 8,9), en één bepaalde zonde wordt hier beklemtoond, zodat er geen twijfel mogelijk is: “Omdat zij in Mij niet geloven”. Geloof in de gekruisigde, opgestane en ten hemel gevaren Heiland, geeft een mens vergeving en macht over elke zonde. De enige zonde die de mens in de hel terecht doet komen is de weigering om Christus als Here en Heiland te aanvaarden.

Het is mogelijk spijt te hebben over zonden die men gedaan heeft, vanwege de moeilijkheden waarin men daardoor geraakt is. Ik had bijvoorbeeld eens een gesprek met een jonge man die juist uit de gevangenis was ontslagen. Hij zat er nogal over in hoe zijn ouders hem zouden ontvangen. Ook was hij vol angst over zijn toekomst, of er wel iemand zou zijn die hem werk zou willen geven. Maar hij was niet geïnteresseerd in het evangelie, en ook had hij geen enkele spijt over het feit dat hij tegen God had gezondigd. Hij had alleen een zuiver natuurlijke reactie op de zonde en haar rechtvaardige straf; dit had niets te maken met het werk van de Heilige Geest. Hij laat ons onszelf zien zoals God ons ziet en hoe hopeloos elke poging is om onszelf te verbeteren. Dan is de weg voor Hem open om te openbaren dat Christus het enige antwoord is op de nood van de mens.

Daarna komt het feit van de gerechtigheid (vers 8-10). “Van gerechtigheid omdat Ik heenga tot de Vader en gij Mij niet langer ziet”. De volgende openbaring van de Heilige Geest is dat God “rechtvaardig is, ook als Hij hem rechtvaardigt, die uit het geloof in Jezus is” (Rom. 3:26). Dat “Hij ons aller ongerechtigheid op Hem (de Here Jezus) heeft doen neerkomen” (Jes. 53:6). Dat Hij Zijn Zoon als onze plaatsvervanger heeft aanvaard en niet alleen ons als rechtvaardig zal beschouwen, maar ons in en door Hem rechtvaardig zal maken. “Hem die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid Gods in Hem” (2 Cor. 5:21).

Wanneer de Heilige Geest aan een mens de zonde heeft geopenbaard zoals deze in Gods ogen is, dan is de weg voor Hem open om de heerlijke voorziening in de Here Jezus Christus te laten zien.

Vaak heb ik mensen ontmoet die echt verlangden hun leven te veranderen, en van bepaalde nare dingen in hen bevrijd te worden; maar wanneer je ontdekt wat hun werkelijke doel is, zie je dat het er hun om gaat het leven gemakkelijker en aangener voor henzelf te maken. Er is dan geen enkele gedachte om God te behagen of te voldoen. Maar als de Heilige Geest in een

mensenleven werkt, zal dit zijn verlangen worden en zal hij met Maria zeggen: “Mijn ziel maakt groot de Here, en mijn geest heeft zich verblijd over God mijn Heiland” (Lucas 1:46).

Tenslotte komt het feit van het oordeel (8,11). “Van oordeel, omdat de overste dezer wereld geoordeeld is”. In het boek “Een Christenreis” schrijft John Bunyan hoe de allereerste ervaring van Christen zijn vrees was, omdat hij ontdekte dat hij in de stad van het verderf woonde. De drang om te ontsnappen was zo groot dat geen enkele hinderpaal hem kon tegenhouden. Hij vluchtte en liet alles achter om zich op weg te begeven naar de hemelse stad. Als de Geest tot het hart van een mens begint te spreken, begint die mens te begrijpen dat hemel en hel werkelijkheid zijn; dat deze wereld waarin wij leven veroordeeld is; dat satan de overste en god van deze wereld is en dat allen die met hem verbonden zijn, onder “de toorn van God” zijn (Joh. 3:36). Dan weet hij dat deze dingen niet zo maar verziensels van de godsdienst zijn, maar dat zij in het Woord van God zijn geschreven en moeten gebeuren.

Hier zijn dan drie kenmerken waaraan wij kunnen weten dat de Heilige Geest van God met ons is en in ons midden werkt. Als wij deze dingen niet in de harten van de onbekeerden zien gebeuren, moeten we ons afvragen of Hij inderdaad wel met ons is.

Het tweede deel van Jezus’ onderwijzing, hoofdstuk 16:12-15, beklemtoont weer enkele dingen die we al gezien hebben in de bediening van de Heilige Geest ten opzichte van de christen. De Here Jezus zegt tot Zijn discipelen dat er veel meer dingen zijn die Hij graag wil zeggen, maar voordat de kruisiging voorbij is en zij met Zijn Geest zijn vervuld, kunnen zij ze niet vatten. Dan geeft Hij hun enkele beloften van wat de Heilige Geest voor en in hen zal doen.

1. Hij zal hen leiden in alle waarheid. Elke dag tot aan het eind van hun leven konden zij ervan verzekerd zijn dat hun al de waarheid die zij moesten kennen zou worden getoond, als zij Hem in nederige afhankelijkheid zouden zoeken.

2. Ze kunnen absoluut zeker zijn dat alles wat zij van Hem leren van God is, en niet een misleiding om hen te doen dwalen.

3. Hij zal hun, als het juist en goed voor hen is, die dingen tonen die vóór hen liggen. Zij zullen niet overvallen worden door beproevingen of voorvallen

in het leven, maar zij zullen ontdekken dat hun harten stap voor stap worden voorbereid door de Geest van God. Ze zullen ervaren dat “alle dingen mede-werken ten goede voor hen die God liefhebben” (Rom. 8:28).

4. Hij zal voortdurend de heerlijkheid van de Here Jezus zoeken. Als de Heilige Geest aan het werk is, wordt Christus altijd verhoogd en in Zijn rechte positie geplaatst als degene die de eerste plaats inneemt (Col. 1:18,19). Zij die door de Heilige Geest worden onderwezen, zoeken altijd de heerlijkheid van de Here Jezus en niet van zichzelf.

5. Hij zal de troost en de heerlijkheid van de erfenis, verkregen door het kostbaar bloed van Christus, aan zoekende, hongerige harten openbaren (1 Pet. 1:17-21) en maken dat ze zullen weten, wat hun door God in genade geschonken is” (1 Cor. 2:12).

Laten wij hierover heel duidelijk zijn. Wij kunnen niets van de genade en kracht van God kennen dan alleen door het werk van de Heilige Geest. Wij kunnen geen getuigenis geven door ons leven of met onze lippen, als Hij ons niet daartoe bekwaamt. God heeft bepaald dat de grote zaligheid die de Here Jezus Christus voor ons verworven heeft, tot realiteit wordt gemaakt voor ons en in ons door de Heilige Geest, en door Hem alleen.

“Indien iemand de Geest van Christus niet heeft, die behoort Hem niet toe” (Rom. 8:9).

wordt vervolgd